

यत्नाद्यु सिकताशकरान्विताम्” सुश्रु० । अथ च महा-
पापजत्वान्नहारोगः । “उन्मादस्वग्दोषो राजयक्ष्मा
श्वासोमधुमेहो भगन्दरः । उदरोऽश्मरीत्वटौ महा-
रोगाः” शु०त० नार० ।

अश्मरीघ्न पु० अश्मरीं मूलकच्छं हन्ति हन-ट । वरुणहृत्ते
अश्मरीहर पु० अश्मरीं हरति ह-ट । (दिधान) देवधान्ये ।
अश्मवत् लि० अश्माऽख्यत्वं मत्तुप । पाषाणभूयिष्ठे देशे स्त्रियां
ङीप् । तथाविधभूमेरुणाञ्च । “तत्ताश्मवती स्थिरा शुक्ली-
श्वासा कृष्णा वा स्थूलवृक्षयस्यप्राया गुणभूयिष्ठा ।
स्निग्धा शीतलासन्नोदका स्निग्धशस्त्रतण्डुलकोमलवृक्षप्राया
शुक्लाम्बुगुणभूयिष्ठा नानावर्णा लघ्वश्मवती प्रविरलाल्प
पाण्डुवृक्षप्ररोहाऽग्निगुणभूयिष्ठा इति” सुश्रुतः ।

अश्मसार पु० न० अश्मनः सार इव । लौहे । “फलादृष्टिक-
दर्भाश्मसारचूर्णं कवारिणा” सुश्रु० । “प्राणाः स-
त्वरश्मसारकठिना गच्छन्ति गच्छन्त्वभी” सा०द० ।
ईब० । तत्तुल्यकठिने लि० ।

अश्महन्मन् न० हन्यतेऽनेन हन-मनिन् हन्म आशुधम्
अश्मनिर्म्मितं हन्म । लौहनिर्मिते आयुधे “अग्नि-
तप्तोभिर्युवश्महन्मभिः” ऋ० ७, १०४, ५ ।

अश्मादि पु० ईत० । चतुरर्थ्यां पाणिन्युक्तरप्रत्ययनिमित्ते
शब्दगणे स च गणः अश्मन्, यूथ, जष, मोन, नद, दर्भ,
वृन्द, शुद, खण्ड, नग, शिखा, कोट, पाप, कन्द, कान्द,
कुल, गह्व, शुङ्ग, कुण्डल, पीन, शुह ।

अश्मार्म न० अश्मकारकमर्म । (पाथुरे) अश्मरीरोगे ।

अश्मीर पु० न० अश्माख्यस्य ईरन् । (पाथुरे) अश्मरीरोगे ।

अश्मीत्य न० अश्मनः उत्तिष्ठति उद्+स्था-क ५ न० । शिला-
जलनि राजनि० ।

अश्रु न० अश्रुते नेत्रम् अश्र-रक् । नेत्रजले “समिभिरश्रोत्तर-
भीक्षितामिमाम्” कुमा० “नेत्राध्यामश्रुतुहजन्”
रामा० । सुखा० अख्यर्थे इनि न मत्तुप । अश्री अश्रु-
युक्ते लि० स्त्रियां ङीप् ।

अश्रुडा स्त्री अभावे न०त० । अश्रुडाभावे विरोधे न०त० ।
अश्रुद्विरोधिनि २चित्रार्त्तमेदे । “कामः संकल्योविचि-
कित्सा अश्रुद्विरोधो हृतिष्ठतिर्हीर्षीर्भीरित्येतत्तर्न मन-
एव” स्तुतिः “अश्रुद्वया च सहस्रं तत्तामससुदाहृतम्”
गीता । न०ब० । अश्रुद्वान्ये लि० । [श्रुत्ये लि० ।

अश्रुद्वैत्य लि० न०त० । अश्रुद्वानर्हे अविश्वसनीये । अश्म-
अश्म पु० अश्मार्मे न०त० । अश्माभावे अनायासे न०ब० ।

अश्रवण न० अभावे न०त० । अश्रवणाभावे न०ब० । अश्रवण-
श्रुत्ये लि० अश्रुतेन्द्रियश्रुत्ये बधिरे लि० ४सर्पे पु० ।
अश्राद्धभोजिन् लि० आश्रं न भुङ्क्ते भुज-श्रिणि असमर्थ
स० । सति भोजने आश्रमेव यो भुङ्क्ते तस्मिन् । “अश्राद्ध-
भोजीत्यत्र सति भोजनेऽश्राद्धमेव भुङ्क्ते न आश्रमिति न
नियमः तथात्वे व्रतलोपः स्यात्” दुर्गसिंहः प्रा०त० ।
अश्रान्त लि० अश्म-कर्त्तरि न०त० । अश्रान्तिभेदे अश्रमश्रुत्ये
अश्रविरते अश्रियाविशेषणत्वे न० । “अश्रान्तश्रुतिपाठपूत-
रसनाविभूतभूरिस्तवेति नैष० । भावे क्त न०त० ।
अश्रविश्रामे न० ।

अश्री(श्री) स्त्री अश्रुते संहन्यतेऽनया अश्र-वङ्गा० स्मि ।
ऋहादेः कोणे । आश्रीयते संघातार्थम् आ+श्री-“आङि
श्रीहनिभ्यां ह्रस्वञ्” उपा० इन् स च ङित् । खड्गादेरपभावे
उभयत्र वा ङीप् । “वृत्तस्य हन्तुः कुलिशं कुलिशताश्रीव-
लक्ष्यते” कुमा० वाजपेययूपं प्रकृत्य । “स वा अष्टाश्रिर्भवति
तस्मादष्टाश्रिर्भवति” शत०ब्रा० । चतुःपूर्वादस्मात् अच्-
समा० चतुरश्रः । “लृटोपचारां चतुरश्रवेदीम्” कुमा०
योगविभागात् अन्यस्मादप्यच् । तेन तत्राश्रं षड्श्रिमत्यादि
“आयताचतुरश्राश्च तत्राश्रा मण्डलिनस्तथा” शस्त्रलक्षणे
सुश्रुतः “वृत्तान्तस्त्राश्रपूर्वाणां नावाश्राणां पृथक् पृथक्”
लीला० । समासान्तविधेरनित्यत्वात् कचिच्चाच् । “तिरश्चिं”
हन्ति चतुरश्रिरूपः ऋ० १, २५, २, २ । [कप्] शोभाश्रुत्ये ।
अश्री(क) नास्ति श्रीर्यस्य नदीत्वाभावात् न ह्रस्वः तेन वा
अश्रीर लि० न श्रीः अश्रीः अख्यर्थे०र । अश्रुसितश्रीवे
“अश्रीर इव जामाता” ऋ० ८, २, २० । “अश्रीरः शुणै
हीनः कुत्सितः” भा० । २अमङ्गले च । “कथं चिदश्रीरम्”
ऋ० ६, २८, ६ । “अश्रीरममङ्गलम्” भा० ।

अश्रु न० अश्रुते व्याप्नोति नेत्रमदर्शनाय कथ-क्रुन् । नेत्र-
जले “पपात भूमौ सह वैनिकाश्रुभिः” दूषयामास कैकेयी
शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिः” “तमश्रु नेत्रावरणं प्रमृज्य”
इति च रघुः । “क्षेत्राश्रु दूषिका खेदः” मनुः ।

अश्रुत लि० न०त० । अश्रुतभिन्ने अश्रवणाविषयीभते “येनाश्रुतं
श्रुतं भवति येनामतं मतं भवति” वृ० उ० अश्रुते श्रुतं शास्त्रं
तज्ज्ञानं न०ब० । २शास्त्रज्ञानश्रुत्ये सूखे “भागं विद्या-
धनात्तस्मात् स लभेताश्रुतोऽपि सन्” दा०भा० स्मृतिः ।

अश्रुति स्त्री अभावे न०त० । अश्रवणाभावे न०ब० । अश्रवण-
श्रुत्ये लि० “अश्रुतिसेव तद्वं गमयति” शत०ब्रा ।

अश्रुपात पु० ईत० । नेत्रजलपाते क्रन्दने । “न चाश्रुपातः